

Chiếc Mặt Nạ Dễ Thương ...

ta không trách
và không bao giờ sẽ trách
người ta yêu thương tặng một vết dao
vết hằn sâu cho mãi đến ngàn sau
như kỷ niệm của lần yêu đắm đuối

cơn hỗn loạn
vết thương lòng mưng mủ
mới hay rằng yêu đã đậm hơn xưa
đừng hỏi ta... có giải thích cũng thừa
vì ngôn ngữ
trong tình yêu... cô đọng!

ơi định mệnh!
một vòng giây thòng lọng?
thắt nút đời
để ngụp lặn tình em...
trong đờn đau sao vẫn cứ nghe thèm
chiếc mặt nạ dễ thương... xin đừng cởi

ta sống bằng
chất tình em thí gởi
cho tên tù nơi địa ngục tình yêu
lần được tha ... ta nằng nặc nằm liều
dù vẫn biết ngoài kia
trời trong sáng

ta rất thích
mặt nạ đêm duyên dáng
em bóng mèò mềm mại...
mỗi lần say
tiếng yêu thương êm ái
đổi bao ngày
chờ rung cảm
đưa ta vào mộng寐

lời gian dối
vẫn nghe mình si dại
và thấy rằng...
chiếc mặt nạ dễ thương
ta van... em giữ nguyên vị

Vu Sơn